

וי"ש רמז לסבות שאירעו ליעקב יוסף ושמעון בנימין מדלא כתיב ויגר יעקב: פירוש הרא"ש

וישב יעקב וגו' צריך לדעת למה הוצרך לומר פסוק זה שהלא כבר אמר בפרשה הקודמת (לעיל ל"ה כ"ז) ויבא יעקב וגו' היא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק, וכל עוד שלא יודיע הכתוב שיצא יודע אני כי שם קנה ישיבתו עוד צריך לדעת למה לומר ארץ מגורי אביו בארץ כנען, ואם ליחד המקום היה לו לומר בחברון, ואם להודיע כי הוא ארץ מגורי אביו, הלא כבר אמר בפרשה הקודמת אשר גר שם אברהם ויצחק:

אכן להיות שקדם לומר בפרשה הקודמת והודיע כי עשו אחיו ירש את הר שעיר מכח זכות אביו, חל על הכתוב להודיע ירושת יעקב ואמר וישב וגו' נתכוין להודיע מדת טובו שלא התנהג בארץ אלא בגרות, הגם שראה שעשו ירש ירושתו והאדון דקדק לומר אליו שנתן לו בייחוד את הארץ, וכמו שפירשתי בפרשה הקודמת (שם שם י"ב) בפסוק לך אתננה, אף על פי כן לא עשה בו רושם והיה מתגורר בגרות כמו שהיה אביו בארץ כנען, פירוש שהיה מתנהג בה כארץ לא לו, אלא ארץ כנען: אור החיים הק'

בפרשת וישב וישאלהו לאמר מה תבקש. המלאך לימד את יוסף שיאמר ויחזור ויאמר תמיד את מבוקשו. כי ודאי לא דבר קטן הוא ירידה זו מבית תלמודו של יעקב אע"ה עד בין מצרים שטופי זמה, ולכן הזהירו שיזכור תמיד את מבוקשו הקבוע בו ועל ידי זה חזר לקדמותו: ספר אמת ואמונה - קאצק - עמוד מ"ב

סיפורי צדיקים

דרכו של הרבי ר' בונם זי"ע, בשבתות וברגלים, לבחור מי מבין היושבים בשולחנו הטהור ינגן את הניגון המתאים לכל זמר וזמר. פעם אחת בליל שבת קודש, כאשר ישבו כל תלמידיו סביב השלחן, ישב מרן הרא"מ זי"ע כדרכו, על ספסל מיוחד מאחורי אביו הקדוש. ולאחר הקידוש ונטילת הידים, פתח הרבי ר' בונם ז"ל ואמר, מי יזמר היום לנו 'אזמר בשבחין'? והיה מתחיל למנות את כל היושבים מסביב לשולחן אחד כאחד בשמו, ולכל אחד מצא סיבה מדוע הוא אינו יכול לזמר הזמר הזה. וכאשר גמר למנות את כולם, נענה בנו הקדוש ואמר, טאטע, איך זעה דאך אז דו מיינסט מיך (אבא, אני מבין שהכוונה היא אלי), ונענה לו אביו בראשו לאות הסכמה. ואז פתח פיו בזמר 'אזמר בשבחין', והיה קולו ערב והמנגינה היתה כל כך נוגעת ללב, עד שכולם געו בבכי. וכאשר רק גמר לשיר, קם ואמר 'גוט שבת' ונעלם לעומת שבא. [מפי אמי מורתי מרת בריינדלה ע"ה]: ספר פניני הרא"מ

סיפר הרה"ק האדמו"ר רבי מנחם מאמשינאוו זצוק"ל זי"ע, אשר בעת בא זקינו הרבי הזקן מוואורקא הרה"ק רבי ישראל יצחק זצוק"ל זי"ע, לנחם את מרן הרא"מ זי"ע, התנצל מרן זי"ע בפניו כי חסר לו השיעורים שהיה רגיל ללמוד אצל אביו הקדוש הרבי רבי בונם זי"ע. השיב לו הרבי מוואורקא, "מה נפקא מינה היא לכם בזה, כי בחייו למד עמכם עם הקאפטין, ועכשיו יבא ללמוד עמכם בלא הקאפטין". (כי הגוף הוא מלבוש הנשמה) והבן. [שיח שרפי קודש ח"ב, אות ט"ז]: ספר פניני הרא"מ

אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רועה את אחיו בצאן וכו', רועה היינו מייחד ומחבר ומקשר מלשון אחוה ורעות, ולכך נקרא רועה צאן בלשון רועה על שם שהוא מייחד ומחבר הצאן אל מקום אחד שלא יתפזרו אנה ואנה, וזהו שאמר שהיה מייחד את אחיו היינו כל ישראל וניצוצי השכינה כביכול, הכל היה מעלה ומתקן אותם על ידי יחודים קדושים שעשה, בצאן, קבלתי מזה מאדוני אבי זקיני זלה"ה כי צאן הוא יחוד:(דגל מחנה אפרים פ' וישב): ספר בעל שם טוב על התורה

אלה תולדות יעקב יוסף. היה ראוי שיזכיר תולדותיו כולן, אבל דרך הפשט כלל תולדותיו ביוסף להורות שהוא כלול מכל מעלות שאר אחיו. וכן דרשו חז"ל כל מעלות מדות השבטים היו בו. בכורתו של ראובן שנאמר (דברי הימים א' ה', א') ובחללו יצועי אביו ניתנה בכורתו ליוסף. מלכותו של יהודה שנאמר (בראשית מ"ב, ו') ויוסף הוא השליט על הארץ. נבואתו של לוי (שם מ"א, י"ג) ויהי כאשר פתר לנו כן היה. חכמתו של יששכר שנאמר (שם, ל"ט) אין נבון וחכם כמוך: וכו': רבינו בחיי

ועל דרך הקבלה יעקב יוסף, יעקב הוא הכרוב וכן יוסף, וזהו שאמר (סוכה ה' ע"ב) אפי רברבי ואפי זוטרי, וכל אחד מהם נקרא נער הוא שכתוב (הושע י"א, א') כי נער ישראל ואהבהו, וכתיב ביוסף והוא נער: רבנו בחיי

ועשה לו כתונת פסים פירוש השם יתברך עושה לו לבושין קדישין מלובן העליון לעולם הבא והבן: ספר נועם אלימלך

על התורה ועל העבודה

במדרש נפזר עצמינו כו' ואין מובן. ו"ל עפ"י מ"ש אא"ז מו"ר זצלה"ה כי בחי' יוסף היה להיות קדוש ונבדל בלתי לה' לבדו כמ"ש נזיר אחיו. ובחי' יהודה הי' להביא הקדושה גם בעניני עוה"ז כמ"ש ואל עמו תביאנו כו'. ושמעתי ממנו כי בזה היו מחולקין גם רבותינו נ"ע כי מהם רצו שיהי' מעט חסידים ויהיו קדושי עליונים. ומהם רצו להיות מתפשט החסידות בין רוב עם אף שיהיו פחותים במדריגה עכ"ד. ולפי"ז נמצא היתרון מרצון השבטים הי' בחי' הפיזור כמובן. וז"ש נפזר עצמינו כי זה עיקר התועלת להיות ההנהגה כרצונם: ספר שפת אמת - תרל"א

מאלמים אלומים בתוך השדה בתרגום מאסרין איסרין. ו"ל כי שדה פי' הפקר כמו עשו איש שדה. וזה הי' עבודת השבטים לחבר הכל להשורש חיות השי"ת שיש בכל דבר. ושיתברר זה שיהי' הכל מחובר ומקושר ומדובק לשרשו. אף דברי העוה"ז שנראין נפרדים והפקר כשדה. [והוא בחי' ספירת העומר] וקמה אלומתי כתב במדרש שתיקותי' דאימי' כו' כי זה בחי' רחל ובני' שתפסו בחי' שתיקה כמ"ש במדרש. כי זה פי' שתיקה כמ"ש גוף טוב כו'. זה שהאדם יודע שאינו יכול לעשות עפ"י שכלו ורצונו כלל רק להיות בטל להשגחה עליונה. ולכך לא אמרה שהיא לאה. ע"י שראתה שכן רצון עליון: ספר שפת אמת

כתב הרה"ג מוהר"ר צבי יחזקאל זצ"ל האבד"ק פלונסק. בשם הר"ר בונים מפשיסחא בתהלים (ק"ז מ"ג) מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי ד'. היינו שכל המזמור קאי על ד' שצריכים להודות, חולה. יוצא מבהא"ס. מדבר. וים. וסיים מי חכם וישמר אלה. מלשון ואביו שמר את הדבר. היינו שימתין ויצפה עד יעבור זעם. ער זאל איבער ווארטין. ואז יתבונן שהכל הי' לטובתו. וחסד ד'. וזהו ויתבוננו חסדי ד': ספר שיח שרפי קודש

וישב בחי' שבת שעד עתה הי' עבודות קשות לדחות קליפות עשו ולבן ושכם. ועתה נתישב בשורשו כנודע בחי' שבת שהוא הביטול להשורש וז"ש כינוסו וכינוס בניו הצילו כו' כמ"ש בשבת אתיחדת ברזא דאחד ועי"ז מתעברין מינה כו'. וכ"כ וילך אל ארץ מפני יעקב כו' ובמדרש לא שלותי כו' ויבוא רוגז. כשהצדיקים יושבין בשלוה ומבקשין לישב בשלוה בעוה"ז כו' קפץ עליו שטנו של יוסף כו'. כי רצון הצדיק להוסיף כבוד השי"ת גם בעוה"ז שכבודו נסתר ונעלם. וזהו בחי' יוסף תוספות שבת. שע"י עבודת ימי השבוע שהאדם מגעגע לקבל שבת ברצון ואהבה עי"ז יש להם כח לעשות שבת בשעה מקודם. [ע"י השמחה כמים הפנים לפנים כחתן היוצא כו'] וזה עבודה גדולה להביא קדושת השבת תוך ימי המעשה ממש. וז"ש שיושבין בשלוה כמ"ש וישב. והוא בחי' שבת מעין עוה"ב שהאדם מתדבק בשורשו. אבל הם רוצין לישב בשלוה גם בעוה"ז כנ"ל. וע"ז יש הסתר יותר. וזה שטנו של יוסף. וברש"י ז"ל אש בלא להבה אינו שולט מרחוק. שזה בחי' יוסף להביא הלהב גם למקום הרחוק כנ"ל. וז"ש במדרש ראה כת של כלבים וישב ביניהם שרצה לברר שגם כח שלהם ג"כ ע"י חיות הקדושה כנודע: ספר שפת אמת - שנת תרל"א

וזהו שאמר אלקים ירא ואת מצותיו שמור, ביראה גדולה ובשמירה מעולה גדולה כל כך, עד שתחשוש כי זה כל האדם, תשית לבך אולי זה הכרעת כל האדם, ובידך טוב הכרעת זכות כל עם בני ישראל וכל העולם לטובה, כל כך תזדרז במעשים טובים ויראה. וכמו שאמרו חז"ל (רות רבה ה', ו') אילו ידע ראובן שהכתוב מכתיב עליו (בראשית ל"ז, כ"א) ויצילהו מידם, על כתפו היה מוליכו לאביו, אהרן בתופים ומחולות היה יוצא נגד משה רבינו ע"ה, בועז היה מאכיל פטומות לרות. שזה הזריזות בהצלה ושמחה וסיעוד בהנוגע לצורך הדורות, כל שכן הכרעת העולם לזכות על ידי מצוה בשמירה מעולה ויראה, שהזריזות גובר על ידי זה הרבה לטובה: ספר חוזה דוד - קהלת

כי כסתה פניה, ודרשו רבותינו ז"ל (בסוטה ד"י ע"ב) שכסתה פניה בבית חמיה שהיתה צנועה ע"ש ברש"י, וכשהיה הבעל שם טוב בסטמבול ראה יונגע לייט שהיה להם נשמת תנאים ואמר שזה מגודל צניעות הנשים:(מדרש פינחס החדש אות כ"ח): ספר בעל שם טוב על התורה

א. בקשתנו ממכם שתקבלו עליכם לקיים שלשה דברים אלו. א'. ללמוד בהתמדה ב.' להתפלל בחיות. ג'. להתנהג בדרך הישר ולזה ניתוסף ממילא אהבת חברים:
י"ג. כשמתפללים בהתלהבות אזי צועקים אפי' אם אין כח: **י"ח. בשם** אדמו"ר הזקן {הבית אהרן} אמר - זייט מענטשין וועט איהר זיין חסידים: ספר הנהגות צדיקים - אזהרות הקודש מרבי יוחנן מסטאלין

א"ה יופיע גליון מיוחד לכבוד חנוכה הבעל"ט

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
chizuk620@gmail.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", או שיעור באידיש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' ברוך ממעזיבוז ב"ר יחיאל מיכל ח"י כסלו תקע"ב
הרה"ק ר' דוב בער ב"ר אברהם – המגיד ממעזריטש י"ט כסלו תקל"ג
הרה"ק ר' יוחנן ב"ר ישראל מסטאלין קארלין כ"א כסלו תשט"ז
זיעוועכי"א

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm
לקבל דברי תורה "באר היטב", בענגליש או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו